

er nemlig for lille, naar der foruden Paakendelser og Klager, eventuelt efter Besigtigelse, skal foretages et tilstrækkeligt omfattende Arbejde fra Raadets Side med Ledelsen af Ansættelserne, Foretagelsen af Forvurderinger til Vejledning for Vurderingsraadene og en efterfølgende Kontrol med Vurderingerne gennem Besigtigelse af Ejendommene. Raadets Virksomhed maa, naar den skal have virkelig Betydning i saa Henseende, bygge paa omfattende stedlige Undersøgelser af Ejendomme og de paagældende Undersøgers derved dannede Skøn over Værdiforholdene. Medens man i 1914 mente, at det kunde forsøges at naa igennem ved Anvendelsen af særlige sagkyndige Medhjælpere, har Arbejdet siden da — og navnlig Arbejdet med Forvurderingerne til Ansættelsen 1916 — fæstnet den Opfattelse i Raadet, at i alt Fald alle stedlige Undersøgelser af mere almindelig Betydning helst maa ske ved Raadets Medlemmer eller under disses Ledelse, tilmed da de ved Undersøgelsen paa Stedet foranledigede Forhandlinger med Vurderingsraadene faar en ikke ringere Betydning gennem de Impulser, som Vurderingsraadene modtager gennem de faldne Udtalelser.

Den nævnte Udvidelse af Raadets Medlemstal bør efter Raadets Skøn gennemføres snarest muligt, idet Raadet maa anse det for meget ønskeligt, at de nye Medlemmer faar Lejlighed til at deltage i Forberedelserne til næste almindelige Vurdering, derunder Over-Skyldraadets Gennemgang af Jordvurderingen pr. 1. Juli 1916. Der vil vel, hvad enten Vurderingen udsættes eller ikke, blive Spørgsmaal om at forelægge Rigsdagen Lovforslag, hvori denne Ændring kunde optages.

Naar den nævnte Udvidelse af Medlemstallet sker, kunde samtidig Stedfortræderinstitutionen falde bort, idet der da altid vil kunne samles det til Behandling fornødne Antal Medlemmer. Man bemærker ogsaa herved, at Stedfortræderne i de forløbne Aar siden 1903 kun ganske undtagelsesvis er blevne benyttede, og da der efter Lovens Ordning af Forholdet ikke har kunnet være Spørgsmaal om, at Stedfortræderne jevnlig overværer Raadets Møder, har Stedfortræderne i Virkeligheden ikke haft Lejlighed til at blive fortrolige med Raadets Arbejdsmaade eller til at faa det Overblik over Vurderingsforholdene, som Arbejdet i Raadet kan give.

Man skal endelig henlede Ministeriets Opmærksomhed paa det i Skrivelsen af 28. December 1914 berørte Spørgsmaal om en Omorganisation af Vurderingsmyndighederne i København. Ansættelserne i København angaar saa betydelige Beløb og frembyder saadanne Vanskeligheder, at der formentlig vil være god Grund til at træffe en særlig Ordning her, selv om man udenfor Byen fastholder Systemet fra Loven af 1903. Der burde formentlig stræbes hen til en Ordning, der lagde Ledelsen af Vurderingsarbejdet i en enkelt Mands Haand og indførte foruden Vurderingsmændene et særligt Skyldraad, der foretog de endelige Ansættelser for hele Byens Omraade. En Ordning som den nævnte vil formentlig ikke betyde nogen forøget Udgift, men snarere det modsatte.

Endelig tillader man sig at udtale Ønsket om, at der i Forbindelse med de ovennævnte Tilføjelser til Lov om Ejendomsskyld blev lovfæstet en Regel om, at der samtidig med Overdragelse af en fast Ejendom være sig ved Købekontrakt, Skøde eller andet Overdragelsesdokument skulde af de vedkommende Parter indgives, paa en af Finansministeriet nærmere fastsat Maade, en Anmeldelse om det stedfundne Salg med Angivelse af Købesum derunder Oplysninger om medfulgt Løsøre og dettes Værdi.

Da Ansættelserne til Ejendomsskyld skal foretages efter Handelsværdien, er det af særdeles Betydning for Vurderingsmyndighederne at erfare de efterhaanden stedfindende Handlers Købesum; og da det har vist sig at være ugørligt paa tilfreds-